

вота си. Ние пъкъ казваме, че разбойникътъ разполагалъ съ силата на магическата пръчица, поради което, въ единъ моментъ могълъ да отнеме отъ банкера толкова пари, колкото сто просяка въ една година едва биха могли да получатъ. Съ обира на паритѣ разбойникътъ искалъ да каже на банкера: И ти не знаешъ, какъ се служи на Бога, и азъ не зная, но, като те обератъ, ще те заставя да мислишъ, какъ трѣбва да отворишъ сърдцето си за беднитѣ и страдащитѣ. Разбойникътъ далъ единъ нагледенъ урокъ на банкера, съ който насила го заставилъ да даде нѣщо отъ себе си. Трѣбва ли човѣкъ да се застави насилствено да дава? За да не дойде насилието върху васъ, бждете любещи и разумни. Всѣки разбойникъ и крадецъ е предметно учение, чрезъ което хората се възпитаватъ. Когато бащата и майката не прилагатъ Божиитѣ закони, децата имъ ще станатъ тѣхни учители. Тѣ ще помагатъ на своитѣ бедни другари и другарки, ще взиматъ отъ богатството на родителитѣ си. Давайте доброволно, за да не ви заставятъ насила да давате. Ако родителитѣ не даватъ и не помагатъ на бедни, децата имъ ще направятъ това; ако и децата имъ не изпълнятъ волята Божия, ще дойдатъ крадци и разбойници отвънъ, които ще ги заставятъ да изпълнятъ закона насила.

Ако питате богатия, въ какво се заключава смисълътъ на живота, той ще ви отговори, че смисълътъ на всичко се крие въ богатството. Учениятъ пъкъ казва, че смисълътъ на живота се крие въ знанието. Какво богатство е това, което е създадено отъ кожитѣ на млѣкопитаещитѣ? Или какво е това знание, чиито изобретения служатъ за унищожаване на човѣчеството? Истинско богатство е онова, което се влива като мощна сила въ човѣшкия организъмъ, а оттамъ и въ неговия животъ. Запримѣръ, житото, царевичата, плодетѣ представятъ онзи капиталъ, отъ който човѣкъ черпи истинско богатство. Значи, истинското богатство отива на своето мѣсто, а истинското знание осмисля нѣщата.

Днесъ говоря на разумнитѣ хора, които слушатъ и разбиратъ. Само тѣ живѣятъ, растатъ и се развиватъ. За неразумното пъкъ казваме, че гние и се разлага. Следователно, всѣко нѣщо има своето мѣсто. И разумниятъ, и неразумниятъ сж на мѣстата си. Като заеме мѣстото